

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความทรงจำจากการเจ็บป่วย

My Illness Memory

นายkobkit วงศกรวัฒนา
Kobkit Wongsakornwattana

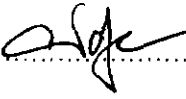
เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....78242
วัน,เดือน,ปี..... 26 ก.พ. 2551

b..... 19990702
i.....

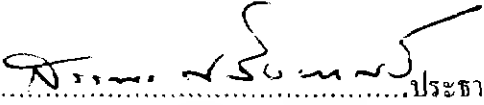
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

..........คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์


.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)


.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)
.....กรรมการ (ศาสตราจารย์เดชา วราขุน)


.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

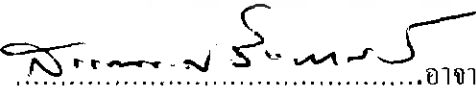
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภิต)
.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุพงษ์ กษาชีวะ)
.....กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงดา)

.....กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)
.....กรรมการ (อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ (อาจารย์ศิรินิตย์ ศิริฉวีเจริญ)


.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฝิ่งเพชร)


.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ : ความทรงจำจากการเจ็บป่วย
My Illness Memory
ชื่อ : นายกอบกิต วงศกรวัฒนา
สาขาวิชา : จิตรกรรม
ภาควิชา : วิจิตรศิลป์
คณะ : สถาบันพัฒนศิลปศาสตร
ปีการศึกษา : 2549
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี

บทคัดย่อ

สภาวะในสังคมปัจจุบันที่ผู้คนต่างแสวงหาวัตถุ จนละเลยมองข้ามสิ่งที่มีค่า ไม่สามารถเปรียบกับวัตถุอื่นใดได้ นั่นคือชีวิตของเราเอง ในวันวันหนึ่งเราอาจใช้ชีวิตอย่างละเลยไร้ค่า ไม่เกิดประโยชน์ใดแก่สังคม และบุคคลรอบข้าง หรือแม้แต่ไม่สนใจตัวเองใช้ชีวิตอย่างประมาท ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกที่จะรักชีวิตของตนเองนั้น ก็มีอาจที่จะทราบได้ว่าความรู้สึกนั้นเป็นเช่นไร เราจะทำอย่างไร ได้บ้างให้ผู้คนหันมาดูแล เห็นคุณค่าของชีวิตมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ข้าพเจ้าเองนั้นเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้ผ่านประสบการณ์นั้นมาแล้ว ทำให้ข้าพเจ้าเปลี่ยนแปลงความคิด ที่จะใช้ชีวิตอย่างไม่ประมาท และเห็นคุณค่าในการดำรงชีวิตอยู่ในทุกๆวัน และอยากให้ผู้คนได้รับรู้ถึงความคิด และความรู้สึกเหล่านั้นผ่านทางงานจิตรกรรม เพื่อให้ผู้รับได้รับรู้ซึ่งความรู้สึกของผู้ที่กำลังเจ็บป่วย ทนทุกข์ทรมานต่อการเจ็บป่วยที่ต้องเผชิญ หรือแม้แต่ชีวิตที่ใกล้สูญเสียบ สิ่งเหล่านี้เป็นสัจธรรมของชีวิตมนุษย์ ทำให้เราได้รู้ว่าชีวิตของเรามีค่าเพียงใด และเพื่อจุดประกายให้ผู้อื่นหันมารัก เอาใจใส่ตัวเอง และบุคคลอื่น ๆ มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ใช้ชีวิตในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้ ได้มีการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาดังกล่าวในการปฏิบัติงาน และได้้นำข้อผิดพลาดต่างๆมาพัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้าแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของ มารดาผู้ให้กำเนิดพร้อมทั้งอบรมสั่งสอนให้ความช่วยเหลือทางด้านกำลังใจและทุนทรัพย์ อีกทั้งบรรดาคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การสนับสนุนชี้แนะแก้ไขปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้า อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการส่งเสริมประสบการณ์ และขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์สรธรรมรงค์ สิงหเสนี ผู้ซึ่งช่วยให้คำปรึกษาและให้คำชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติและแก้ไขปัญหามาทุกขั้นตอนรวมถึงบรรดาเพื่อนๆทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือข้าพเจ้ามาโดยตลอด



๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
ขอบเขตของ โครงการ	2
บทที่ 2 ความบันดาลใจและแนวความคิดในการสร้างสรรค์	3
ที่มา	3
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	7
แนวความคิด	13
บทที่ 3 การดำเนินงานสร้างสรรค์	14
แหล่งข้อมูล	14
เทคนิคสร้างสรรค์	24
ขั้นตอนการสร้างสรรค์	24
บทที่ 4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	25
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์	28
บทที่ 5 บทสรุป	31
บรรณานุกรม	34
ผลงานศิลปะ	35
ประวัติผู้เขียน	40

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
ภาพประกอบข้อมูล	4
ภาพอิทธิพลที่รับ และผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	9
ภาพประกอบภาพร่างผลงานศิลปะ	15
ภาพประกอบวิเคราะห์ทัศนธาตุ	25
ภาพวิเคราะห์โครงสร้างและองค์ประกอบศิลป์	28
ภาพผลงานศิลปะ “ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 1”	36
ภาพผลงานศิลปะ “ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 2”	37
ภาพผลงานศิลปะ “ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 3”	38
ภาพผลงานศิลปะ “ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 4”	39



บทที่ บทนำ

ด้วยสภาวะสังคมในปัจจุบัน ภาวะที่วัตถุมีความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใด ผู้คนต่างดิ้นรนเพื่อจะได้มาซึ่งวัตถุนั้น ให้ความสำคัญกับสิ่งต่างๆมากกว่าที่จะหันมาสนใจดูแลตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่มีอาจประเมินค่าได้ วันเวลาที่ผ่านไปร่างกายคนเรามีแต่จะเสื่อมลงตามสภาพในขณะที่คนเราให้ความสำคัญกับการดูแลตนเอง ชีวิตของเราและคนรอบข้างน้อยมาก

ในอดีตข้าพเจ้าก็ได้สนใจที่จะดูแลและเห็นคุณค่าของชีวิตตนเองมากนัก จนเมื่อเกิดภาวะหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าเจ็บป่วย และได้เข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแต่คนเจ็บไข้ นำพาถึงความหดหู่ใจ รับรู้ถึงความทุกข์ทรมานและได้เห็นถึงความสำคัญของคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ ซึ่งข้าพเจ้าเองก็ได้เกิดความคิดที่ว่า จะถ่ายทอดความรู้สึกนี้ได้อย่างไรให้ผู้รับได้รับรู้ถึงความรู้สึกนี้บ้างเพื่อจะได้เห็นคุณค่าของการมีชีวิตในทุกๆวัน ของตนเองและคนอื่นเพราะชีวิตคนเรานั้นช่างสั้นนักกับสิ่งต่างๆที่เราผู้เป็นมนุษย์พึงจะทำ

ความสำคัญของโครงการ

เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนแปลงทำให้สังขารแปรเปลี่ยนจากร่างกายที่เคยแข็งแรงสามารถทำสิ่งต่างๆได้กลับกลายเป็นอ่อนแอไร้ซึ่งกำลัง คนหนุ่มร่างกายกำยำใครเล่าจะนึกว่าต้องมานอนอยู่ในสภาพเช่นนี้ไว้แม้แต่ชั่วแรมที่ จะขยับเขยื้อนร่างกายของตนเองหรือแม้แต่คุณยายที่ต้องนอนอยู่บนเตียงผู้ป่วยไว้ แม้แต่ลูกหลานที่จะมาดูแล ต้องทุกข์ทรมานต่อการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นทั้งจากสังขารที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงจากอุบัติเหตุต่างๆ สิ่งเหล่านี้ แสดงถึงความรู้สึกเศร้า สลดหดหู่ การเจ็บป่วย ความทุกข์ ทรมานของร่างกาย

ข้าพเจ้าตระหนักดีว่าชีวิตคนเรานั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายเปรียบเป็นจำนวนปริมาณหรือมูลค่าได้ กับวัตถุที่ผู้คนแสวงหาก็คือเทียบมิได้กับชีวิตนั้นที่จะ ได้มาแม้สูญสิ้นชีวิตไปวัตถุนั้นก็ไร้ซึ่งคุณค่า แต่จะท้ออย่างไรเล่าที่จะทำให้ผู้คนเหล่านั้นเห็นคุณค่าของชีวิตตน

คนเรารู้ไม่ได้ประสบการณ์กับตนเอง หรือไม่เคยมีประสบการณ์อย่างนี้มาก่อนจะรับรู้ถึงความรู้สึกนั้นได้อย่างไร การที่จะทำให้คนเหล่านั้นเห็นด้วยกับเรานั้นในเรื่องคุณค่าของการมีชีวิตมันก็ยาก เพราะไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

ข้าพเจ้าเองในฐานะผู้ที่เคยมีประสบการณ์จึงอยากจะถ่ายทอดซึ่งความรู้สึกต่างๆเหล่านั้นที่ข้าพเจ้าได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านทางงานจิตรกรรมเพื่อให้ผู้รับได้รับรู้ซึ่งความรู้สึกของผู้ที่กำลังเจ็บป่วย ทนทุกข์ทรมานต่อการเจ็บป่วยที่ต้องเผชิญหรือแม้แต่ชีวิตที่ใกล้สูญเสีย สิ่งเหล่านี้เป็นสังขารของชีวิตมนุษย์ ย้อนให้เราได้รับรู้และควรหันมาดูแลชีวิตของตนเองให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ใช้ชีวิตในแต่ละวันให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญญาติให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อให้ผู้ดูได้ตระหนักถึงความสำคัญของชีวิต สังขาร การเจ็บป่วยเนื่องจากชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้แน่นอนซึ่งเป็นสัจธรรมของชีวิตย้อนให้เราได้ว่าควรหันมาดูแลชีวิตตนเองมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

2. เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาในการหารูปแบบการถ่ายทอดความเจ็บป่วยความทุกข์ที่ร่างกายต้องเผชิญ การเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาที่มีผลต่อตัวบุคคลที่ทำให้เกิดการเจ็บป่วย ออกมาในงานศิลปะ

3. เพื่อที่จะศึกษาถึงการดำเนินงานการสร้างสรรค์ในรูปแบบของงานจิตรกรรม ตลอดจนการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าได้นำเสนอผลงานในรูปแบบจิตรกรรม แบบเหมือนจริง (Realistic Painting)
2. รูปแบบและเนื้อหาของผลงานศิลปะชุดนี้ แสดงออกให้เห็นถึงสภาพของผู้ป่วยที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วยในช่วงที่ข้าพเจ้าพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล
3. ด้านเทคนิค ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผ่านงานจิตรกรรม โดยมีความผสมผสานความคิดและจินตนาการส่วนตัวในเรื่องสีและบรรยากาศให้รู้ชมได้รับรู้ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการจะถ่ายทอดให้ได้รับรู้
4. ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะจำนวน 4 ชิ้น โดยทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงการพัฒนาในผลงานศิลปะดังนี้
 - 4.1 ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 1 (MY ILLNESS MEMORY) 1 ขนาด 150 x 200 cm.
 - 4.2 ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 2 (MY ILLNESS MEMORY) 2 ขนาด 100 x 200 cm
 - 4.3 ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 3 (MY ILLNESS MEMORY) 3 ขนาด 90 x 220 cm
 - 4.4 ความทรงจำจากการเจ็บป่วย 4 (MY ILLNESS MEMORY) 4 ขนาด 125 x 187 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์

ขบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะนั้น ศิลปินควรมีความเข้าใจในแหล่งข้อมูลและแนวคิดในการสร้างสรรค์ที่เพียงพอ ทั้งนี้เพื่อให้ผลงานที่ออกมา มีความสมบูรณ์มากที่สุด ศิลปินผู้สร้างจึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและค้นคว้าข้อมูลของตนเองอันมีความสอดคล้องกับผลงานของตนเองให้มากที่สุด สำหรับตัวข้าพเจ้าเองนั้น ได้จำกัดขอบเขตที่มาและแนวคิดเอาไว้ดังนี้

ที่มาแห่งความบันเทิงใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์จากเวลาสถานที่ สิ่งแวดล้อม และสื่อต่างๆ เป็นสิ่งที่ได้รับรู้และสัมผัสกับสถานการณ์ที่รู้สึกว่าจะฝงใจในอารมณ์แห่งความกลัว ความสลดหดหู่ความเศร้าหมองและสะท้อนใจรวมทั้งอิทธิพลที่ได้รับและผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้องล้วนแต่เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “ ความทรงจำจากการเจ็บป่วย ” (My Illness Memory) เรื่องราวที่ข้าพเจ้าได้สัมผัสกับสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนอยู่ในภาพแห่งความเป็นจริงในสภาพสังคมปัจจุบันที่ผู้คนในสังคมต้องดำรงชีวิตด้วยความรีบเร่ง ทุกสิ่งทุกอย่างอย่างสับสนวุ่นวายมีการแข่งขันกันแข่งขันชิงดีชิงเด่นกันอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ตนเองสามารถดำรงชีวิตให้อยู่รอดได้ในสังคมปัจจุบัน แต่ด้วยวิถีชีวิตของผู้คนในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันมนุษย์ต่างแสวงหาซึ่งวัตถุต่างๆ ทั้งชื่อเสียง ลาภยศ เงินทอง ตลอดจนความสำเร็จต่างๆ มาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเองจนทำให้บางครั้งเราอาจหลงลืมสิ่งที่มีค่ามากกว่าวัตถุเหล่านั้น สิ่งนั้นก็คือชีวิตของเราเองในวันวันหนึ่งเราอาจใช้ชีวิตอย่างละเลยไร้ค่าไม่เกิดประโยชน์ใดแก่สังคมและบุคคลรอบข้างหรือแม้แต่ตนเองใช้ชีวิตอย่างประมาทผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึก ที่จะรักชีวิตของตนเองนั้น ก็มีอาจที่จะทราบได้ว่าความรู้สึกนั้นเป็นเช่นไร เราจะทำอย่างไรได้บ้างให้ผู้คนหันมาดูแล และเห็นคุณค่าของชีวิตมากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ข้าพเจ้าเองนั้นเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้ผ่านประสบการณ์นั้นมาแล้ว

เนื่องด้วยข้าพเจ้าได้ป่วยเป็นโรคที่เกี่ยวข้องกับเส้นเลือดในสมองข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอยู่บ่อยครั้ง จากการป่วยทางร่างกายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้รับรู้ซึ่งถึงความรู้สึกต่างๆ ในสิ่งที่พบเห็นผู้คนอื่นๆ มากมายในโรงพยาบาล แสดงออกให้เห็นถึงสภาพของผู้คนในวัยที่ต่างกันมีทั้งคนหนุ่มสาว, คนในวัยกลางคน, รวมถึงคนชรา ที่ต้องทนทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วยจากสาเหตุที่ต่างกันไป ซึ่งก็มีสภาพที่ไม่ต่างไปจากข้าพเจ้าบ้างก็มากบ้างก็น้อย สิ่งเหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตตนเองและทุกๆ ชีวิตแม้เป็นเพียงชีวิตเล็กๆ บนโลกดังกล่าวยังว่า

“โลกใบนี้เป็นเพียงเวที หาใช่ที่พักถาวรไม่”

พุทธทาส ภิกขุ¹

¹ พุทธทาส ภิกขุ, แสงส่องธรรม, หน้า 8
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูล



ภาพถ่ายผู้ป่วยในอิริยาบถต่างๆ ในโรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและเรื่องราว เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปเผยแพร่บนโซเชียลมีเดีย การนำเอกสารไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย การนำเอกสารไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย การนำเอกสารไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย



ภาพของผู้ป่วยในอิริยาบถต่างๆแสดงถึงความเจ็บป่วยอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพถ่ายของผู้ป่วยที่แสดงถึงความรู้สึกของสังขารและการเจ็บป่วยที่มีต่อร่างกาย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับนั้น มาจากแหล่งข้อมูลต่างๆรวมทั้งรูปแบบหรือแม้แต่สภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งผ่านประสบการณ์โดยตรงของข้าพเจ้าจนก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์ และเข้าใจในรูปแบบของผลงาน ข้าพเจ้าจึงได้จำแนกอิทธิพลของข้าพเจ้าไว้ดังนี้

ศิลปะลัทธิโรแมนติก Romanticism Art

ศิลปะโรแมนติกเป็นลัทธิศิลปะที่เคลื่อนไหวในยุโรป สืบต่อจากลัทธินีโอคลาสสิก นอกจากนั้นศิลปินส่วนใหญ่ของลัทธิโรแมนติก ก็ยังเป็นศิษย์คนสำคัญของลัทธินีโอคลาสสิกมาก่อนด้วย(Adams..1994:350)

กระนั้นก็ตามศิลปะลัทธิโรแมนติกกลับเป็นศิลปะรูปแบบศิลปะที่แสดงความเป็นปฏิปักษ์กับลัทธินีโอคลาสสิก ซึ่งคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักการและกฎเกณฑ์ทางศิลปกรรม โดยคำนึงถึงฐานสุนทรียภาพสมัยกรีกโรมัน ใช้เหตุผลและผลเป็นกรอบเกณฑ์สำคัญ มากกว่าความพอใจของศิลปิน แต่ศิลปะแนวทางโรแมนติกกลับยึดถือและให้ความสำคัญที่อารมณ์และจิตใจของศิลปินมากกว่าเหตุผลใดๆและเป้าหมายในผลรับว่า จิต เป็นแหล่งกำเนิดและที่อยู่อาศัยของค้นหาและอารมณ์ และจิตมีความสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นการประเมินคุณค่าทางศิลปะจึงผูกพันไว้กับปริมาณศักยภาพผลงาน ที่สามารถกระตุ้นอารมณ์ผู้ชมให้เกิดความตื่นเต้น สดชื่น หรือเขย่าขวัญทำนองของลีลาทัศนธาตุที่ปรากฏในผลงานศิลปะ จากเป้าหมายข้างต้นศิลปินลัทธิโรแมนติกจึงพยายามใช้รูปแบบศิลปะ ในลักษณะของการใช้ความขัดแย้งเป็นตัวเร้าอารมณ์ เช่นการตัดกันของน้ำหนักแสงเงา ความสว่างและความมืด (รัฐ จันทร์เดช. 2523: 52)

ศิลปะโรแมนติกจะยึดมั่นในอารมณ์มากกว่าเหตุผล พวกเขาจึงพยายามอธิบายความไม่แน่นอนของชีวิต และผสานชีวิตเข้ากับศิลปะให้โดดเด่นสะดุดตาสะดุดใจ ด้วยการนำเรื่องราวที่เป็นจริง โดยเน้นคัดสรรเรื่องที่สะท้อนอารมณ์ อันเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสมัยที่ตนดำรงอยู่ ทั้งเรื่องราวภายในและภายนอกประเทศของตน มาเป็นเนื้อหาของภาพ และผลงานส่วนใหญ่เป็นงานจิตรกรรมซึ่งมีลักษณะรูปแบบสรุปได้ดังนี้คือ (จิรพันธ์ สมประสงค์. 2542:95-96)

1. แสดงแสงและเงาตัดกันอย่างชัดเจน ไม่นิยมระบายสีตามลำดับอ่อนแก่นิยมใช้สีขัดแย้งเน้นรอยต่อระหว่างรูปและพื้น ด้วยการจงใจให้เกิดน้ำหนักแตกต่างกันอย่างชัดเจน

2. นิยมเขียนภาพที่เน้นการผจญภัย ตื่นเต้นเร้าใจ และสะท้อนขวัญประชาชน

3. นิยมเขียนท่าทางของรูปคนขึ้นตามแบบหรือลีลาที่ศิลปินสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ มากกว่ายึดถือท่าทางของกรีกโรมัน โบราณ ดังที่ลัทธินีโอคลาสสิกนิยม

4. นิยมการจัดภาพที่ไม่มีการกำหนดน้ำหนักแน่นอนชัดเจน แต่เสนอแนะและอำพรางรูปให้คนดูมองด้วยภาพที่ถูกคลุมด้วยเงาดำ (Silhouette) กับรูปทรงที่เกิดจากแสงและเงา (Light and Shade Form)

5. นิยมสร้างสรรค์รอยแปร่งและความสำคัญของพื้นที่ให้แสดงความรู้สึกเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับรูปคนและเรื่องราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยสรุปแล้วแม้ว่าศิลปินลัทธิโรแมนติกจะได้สร้างแบบอย่างศิลปะของตนออกมามากมายหลายระดับ โดยเน้นที่ความเร็วของศิลปินแต่ละคนและให้ความสำคัญกับประสบการณ์ของศิลปินแต่ละคนด้วย แต่สิ่งที่เหมือนกันก็คือการที่ศิลปินได้ปฏิเสธแนวทางรูปทรงอุดมคติที่เคยปฏิบัติมาโดยสิ้นเชิง (อัศนีชัย ชูอรุณ. 2530:205)

สำหรับศิลปินลัทธิโรแมนติกที่สำคัญคือ Gericault, Jean Louis Andrie Theodore, ค.ศ. 1791-1824) เป็นศิลปินชาวฝรั่งเศสเป็นผู้เริ่มต้นแนวทางศิลปะ โรแมนติกเจอร์ริโคลด์เคยศึกษาศิลปะตามแนวทางนีโอคลาสสิกมาก่อนรวมทั้งศึกษาผลงานตามแบบเรอเนซองส์ของไมเคิลแองเจโล่และราฟาเอลอย่างทุ่มเท เขายังมีความสามารถในเชิงของกายวิภาคและการสร้างท่าทางของมนุษย์อย่างแตกฉาน แต่เขาก็ได้สลัดทิ้งรูปแบบเชิงขนบนิยมที่สาธารณชนขณะนั้นให้การยอมรับมาเป็นแนวโรแมนติกและเขาก็สามารถแสดงออกได้อย่างโดดเด่นและน่าเชื่อถือแก่เขาในทันทีในภาพเขียนชื่อ “แพเมดูซา” “The Raft of the Medusa” จิตรกรรมดังกล่าวเป็นการนำเอาฉากประวัติศาสตร์ของการสูญเสียชีวิตที่สิ้นระเหือนอารมณ์ผู้คนที่อย่างเศร้าสลดในเหตุการณ์ที่เรือฟริเกตของฝรั่งเศสบรรทุกผู้หนีภัยการเมืองจ้อหากบฏเกิดอับปางกลางมหาสมุทร เจอริโคลด์ได้สร้างภาพแพเมดูซาจากการศึกษาประวัติศาสตร์และการบอกเล่าของผู้รอดตายจากเหตุการณ์ครั้งนั้น เขาได้เขียนภาพคนหลายสิบคนบนแพด้วยท่าทางต่างๆกันบางคนแสดงความหวังบางคนท้อหมดอาลัยตายอยากและสิ้นหวัง (Gardner .1980 :736)²

² ศุภชัย สิงห์มุข. ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก(ฉบับสมบูรณ์) ,หน้า156-157 เขาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



The raft of the Medusa 1819

Oil on Canvas 491 x 716 cm.



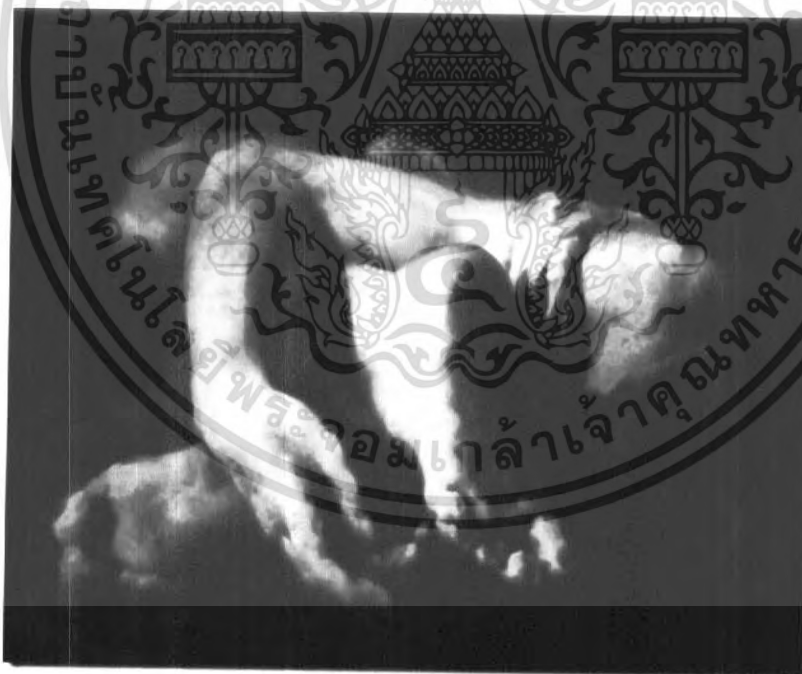
Portrait of Insane Woman 1822

Oil on Canvas

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



Portrait of a Woman Suffering from Obsessive Envy 1822
Oil on Canvas 72 x 58 cm.



Study of Truncated Limbs about 1818

³ <http://www.swarthmore.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินอีกท่านหนึ่งที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลก็คือ โทมัส เอคินส์ (Thomas Eakins) ค.ศ.1844-1916 โทมัส เอคินส์ จิตรกรชาวอเมริกันเป็นศิลปินผู้ยึดมั่นในความเป็นจริงตามแนวสัจนิยม Realism อย่างเหนียวแน่น เอคินส์ศึกษาศิลปะครั้งแรกที่สถาบันอะเคเดมีจิตรศิลป์ เพนซิลวาเนีย ในนครฟิลาเดเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกาแล้วจึงไปศึกษาต่อที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ.2409หลังจากงานนิทรรศการศิลปกรรมชาลองเรอฟูเซอ ที่ดังสุดขีดเพิ่งจะเสร็จสิ้นไปพอดีและอยู่ในช่วงเวลาที่มานต์กำลังโด่งดังอื้อฉาวด้วยอย่างไรก็ตาม เอคินส์ได้ไปศึกษาศิลปะอยู่กับจิตรกรแนวหลักวิชาการแห่งฝรั่งเศสที่ชื่อว่าชอง แอลเซโรเมอ และศิลปกรรมของเขาแสดงให้เห็นอิทธิพลของจิตรกรฝรั่งเศสรุ่นหนุ่มๆ ในสมัยนั้นอยู่บ้างเล็กน้อยดูเหมือนว่าเขาจะมีอารมณ์ร่วมเป็นอันมากกับศิลปกรรมของเบลซ์เกซ และริเบรา ซึ่งได้พบเห็นมาในระหว่างเดินทางท่องเที่ยวไปในประเทศสเปนครั้งกลับมาประเทศสหรัฐอเมริกาเอคินส์ได้มีถิ่นพำนักอยู่ในนครฟิลาเดเฟีย และใช้เวลาว่างไปกับการเขียนภาพผู้คนและความเป็นไปของชีวิตรอบๆตัวเขา สิ่งที่เขาสนใจมากเป็นพิเศษก็คือลักษณะใบหน้ามนุษย์แต่ละคน โดยเฉพาะลักษณะโครงสร้างทางกายวิภาคของร่างมนุษย์ตลอดจนลักษณะผิวและส่วนรายละเอียดต่างๆ อันมีอยู่หลากหลายในรูปทรงของสิ่งทั้งหลายทั้งปวงภาพคลินิกหมอแอดนิวเป็นภาพในแบบที่แสดงถึงการสังเกตส่วนละเอียดต่างของชีวิตในสมัยเดียวกับเขานั่นเอง จุดที่แสดงอารมณ์ได้แรงจัดที่สุดของจิตรกรรมภาพนี้เกิดจากลักษณะตัดกันทางวรรณะสีอย่างคมชัดและความรู้สึกว่ามีแนวทแยงในระยะฉากหลังและยังเกิดจากรวกันแนวที่เป็นแนวโค้งและเกิดจากรูปผู้บรรยาย ที่ยื่นแขนข้างออกมาจากกลุ่ม⁴



คลินิกหมอแอดนิว พ.ศ.2432

6ฟุต2นิ้ว x 10ฟุต 10นิ้ว

⁴ วาดเสร็จเป็นไปเอกสารที่ส่งมาไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ออคิด ชู่อรพ. ศิลปะสมัยใหม่ยุคบุกเบิก, หน้า 120-21

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



The Gross Clinic 1875

Oil on Canvas 8 x 61/2 ft



⁵ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
<http://www.archive.com>

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

เมื่อกาลเวลาพาให้สังขารเปลี่ยนแปลงไปจากร่างกายที่เคยแข็งแรงสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้กลับกลายเป็นอ่อนแอไร้สิ้นเรี่ยวแรงแม้แต่ที่จะขยับเขยื้อนร่างกายตนเองเกิดการเจ็บป่วยขึ้นทั้งจากสังขารที่เปลี่ยนแปลงไปรวมถึงจากอุบัติเหตุต่างๆ สิ่งเหล่านี้แสดงถึงความรู้สึกเศร้าสลดหดหู่ การเจ็บป่วย ทุกข์ทรมานของร่างกาย ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอภาพบรรยากาศ ณ เวลาปัจจุบันที่ความไม่แน่นอนส่งผลกระทบกับร่างกายของมนุษย์เป็นความรู้สึกจริงจังกับเรื่องของชีวิต สังขาร การเจ็บป่วย เนื่องจากชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ไม่แน่นอน และเพื่อกระตุ้นให้ผู้พบเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ตระหนักถึงความไม่แน่นอนซึ่งเป็นสัจธรรมของชีวิตมนุษย์ไม่มีใครที่สามารถหยุดยั้งได้ สิ่งเหล่านี้ย้อนให้เราได้ว่าเราควรหันมาดูแลชีวิตและรวมถึงสุขภาพของตนเองมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะประดิษฐ์นี้ ข้าพเจ้าได้เริ่มจากการหาแนวความคิดที่ชัดเจน หลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงไปค้นหาข้อมูลจากสถานที่จริงและสถานที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการทำภาพร่าง ข้อมูลที่รวบรวมมาทั้งหมดบวกกับประสบการณ์ ที่ข้าพเจ้าประสบมาศึกษา ค้นคว้า ผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อนำมาสร้างผลงานชุดนี้ โดยนำเสนอผลงานในรูปแบบงานจิตรกรรมลักษณะเหมือนจริง (Realistic Painting) และใช้บรรยากาศให้เหมาะสมกับงานเพื่อแสดงอารมณ์ของภาพและผลงานโดยรวม

แหล่งข้อมูล

เนื่องจากข้าพเจ้าได้ทำหนังสือ ไปถึง โรงพยาบาลที่เกี่ยวข้องและทาง โรงพยาบาลก็ได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปหาข้อมูลถ่ายภาพจากสถานที่จริง โดยเลือกมุมมองที่น่าสนใจ แสดงความรู้สึกถึงสภาพร่างกายที่อ่อนแอ ทруд โทรม ทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วย จากนั้นนำข้อมูลภาพถ่ายมาคัดเลือกแล้วจึงนำมาทำเป็นภาพร่าง

การสร้างภาพร่าง

ข้อมูลที่รวบรวมมาทั้งหมดบวกกับประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าประสบมาศึกษา ค้นคว้า ผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อนำมาสร้างเป็นผลงานชุดนี้ โดยเน้นที่การระบายสี ที่เหมือนจริง และใช้บรรยากาศให้เหมาะสมกับงานเพื่อแสดงอารมณ์ของภาพ

1. ข้าพเจ้าได้ไปหาข้อมูลถ่ายภาพจากสถานที่จริง โดยเลือกมุมมองที่น่าสนใจ และนำข้อมูลภาพถ่ายมาคัดเลือกแล้วจึงนำมาทำภาพร่าง

2. การนำข้อมูลต่างๆมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบของผู้ป่วยในท่าทางต่างๆ มาจัดวางรูปแบบและองค์ประกอบใหม่ให้มีมุมมองที่กว้าง เพื่อให้เกิดความน่าสนใจในภาพ

3. การวิเคราะห์ผลงานเมื่อกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ผลงานภาพร่างในแต่ละชิ้นอาจเกิดข้อผิดพลาดทางทัศนธาตุบางประการ เมื่อวิเคราะห์ถึงข้อดีข้อเสียแล้วจึงทำการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. การสร้างผลงานจริงสามารถสร้างสรรค์ผลงานให้ได้อารมณ์ความรู้สึกที่ต้องการ ในรายละเอียดของผลงานจริงอาจแตกต่างไปจากภาพร่าง หากแต่ยังอยู่ในโครงสร้างโดยรวมของภาพร่างโดยประมาณ

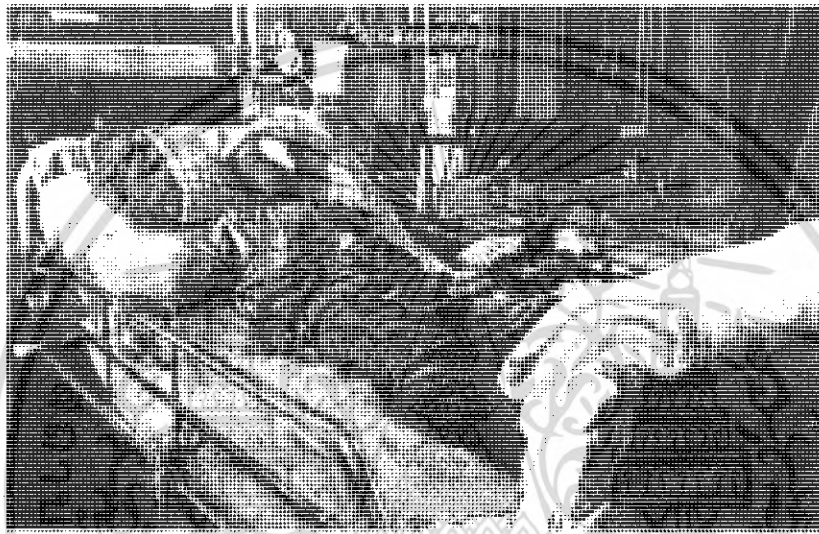
ข้าพเจ้าได้สร้างภาพร่างขึ้นทั้งหมดจำนวน 4ชุด เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างขึ้นทั้งหมด 4 ชั้น โดยใช้ข้อมูลที่ได้เข้าไปถ่ายภาพในสถานที่จริง โดยเลือกมุมมองและอิริยาบถที่น่าสนใจของผู้ป่วยที่แสดงออกให้เห็นถึงสภาพของการเจ็บป่วยอย่างชัดเจน

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างของผลงานชิ้นที่ 4 เป็นต้นแบบเพื่อขยายเป็นงานจริง เพราะมีความชัดเจนในเนื้อหาและเรื่องราวมุมมองของภาพค่อนข้างน่าสนใจทั้งสี น้ำหนักและลักษณะบรรยากาศ โทนสีที่เศร้าหมอง น่ากลัวสลดหดหู่ แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศของโรงพยาบาล และมีจุดเด่นที่ระแคะระคายที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกถึงความเจ็บป่วยอย่างชัดเจนให้กับผลงาน

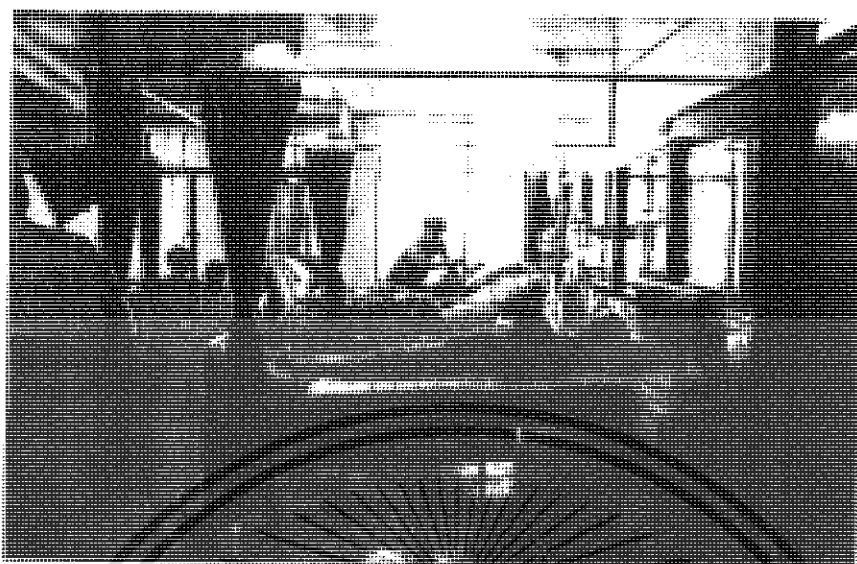


ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 3



ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างขึ้นทั้งหมด 5 ชิ้น จากข้อมูลที่ได้มาในครั้งนี้เป็นผู้ป่วยชายนอนอยู่บนเตียง ผู้ป่วยค่อนข้างแสดงความรู้สึกเจ็บปวดทรมานในการเจ็บป่วยอย่างมาก

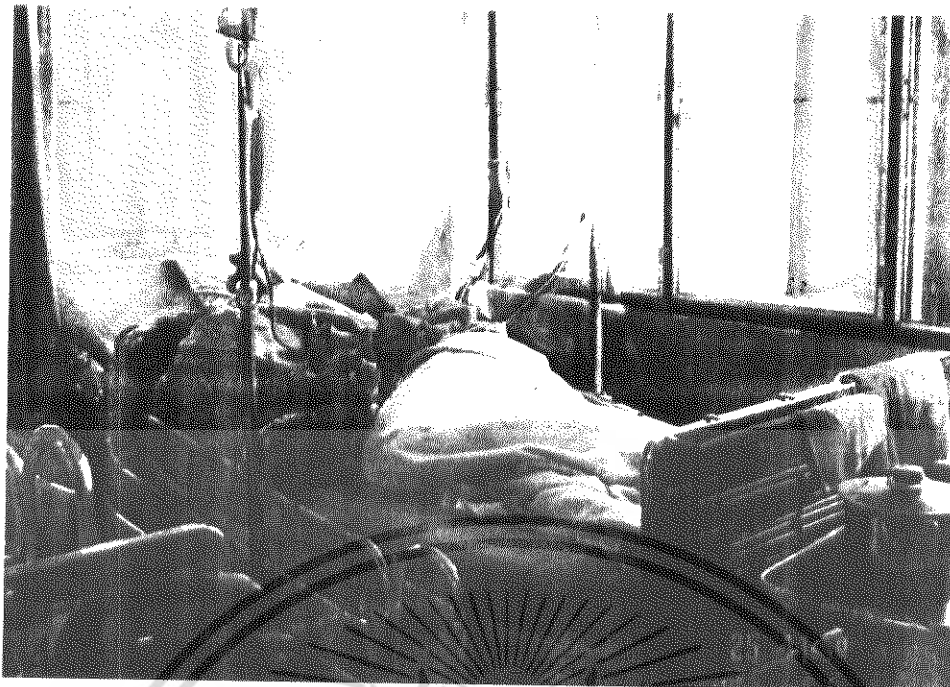
ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างของผลงานในชิ้นที่ 3 นำมาขยายเป็นผลงานจริงเพราะมีความแตกต่างจากทุกชิ้น มีการนำภาพที่ได้มาจัดวางรูปแบบและองค์ประกอบใหม่ให้มีมุมมองที่กว้างเพื่อให้เกิดความน่าสนใจในภาพ



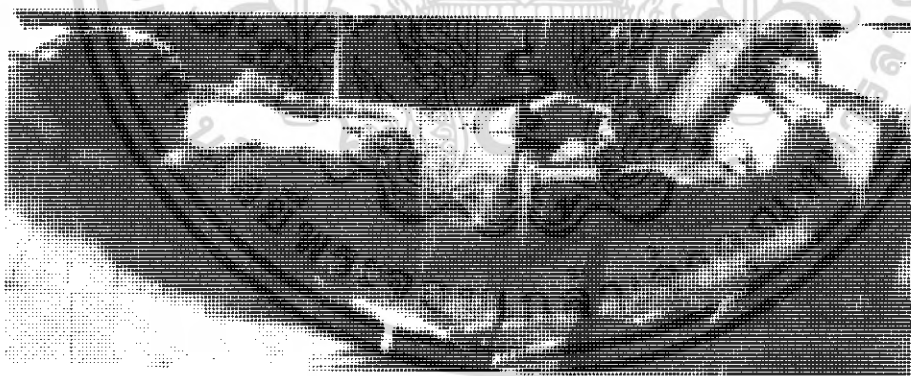
ภาพร่างชิ้นที่ 1

78242

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

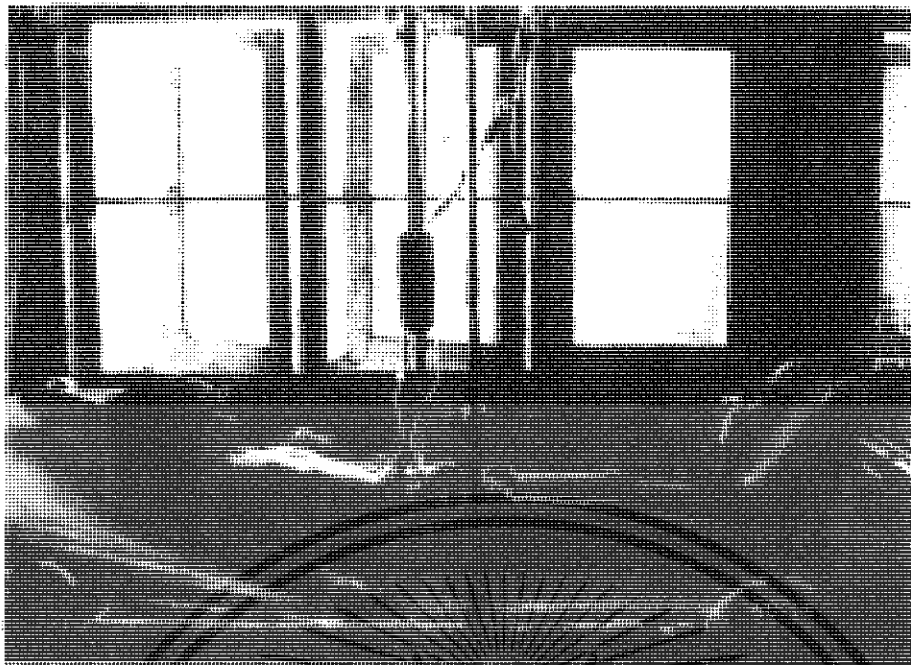


ภาพร่างชิ้นที่ 2

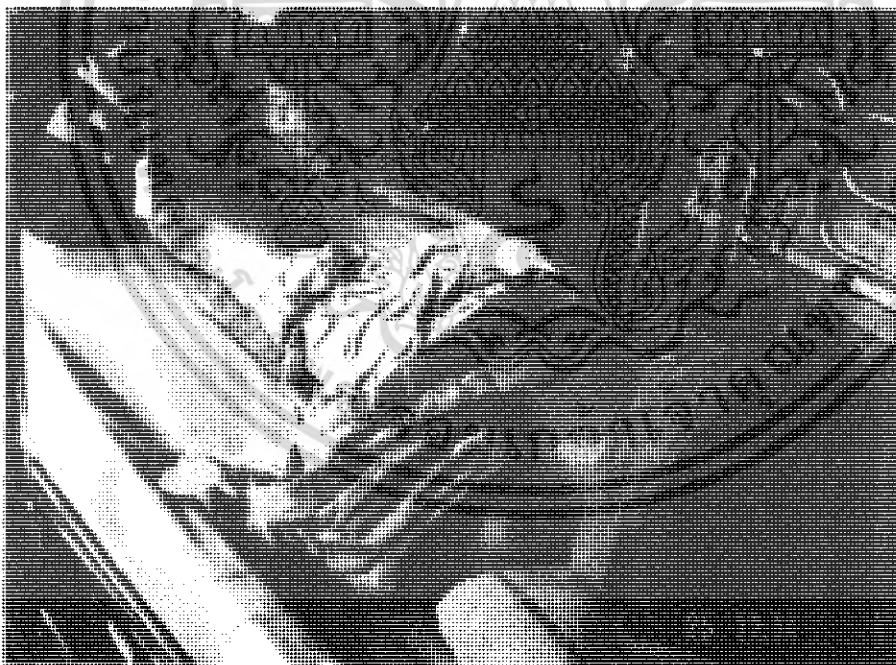


ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชั้นที่ 4



ภาพร่างชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ในภาพร่างชุดที่ 3 นี้ได้สร้างขึ้นทั้งหมด 3 ชั้น โดยใช้รูปทรงของหญิงชราในลักษณะการนอนอยู่บนเตียงผู้ป่วย ซึ่งก็แสดงอารมณ์ของภาพสอดคล้องกับเนื้อหาและเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชั้นที่ 3 มาสร้างเป็นผลงานจริง ด้วยเหตุผลเพราะความสัมพันธ์ของเนื้อหาและเรื่องราว โดยใช้การจัดองค์ประกอบของภาพเป็นมุมมองที่กว้างคล้ายกับงานชิ้นที่ 2 สามารถเห็นได้ทั้งภาพตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า รายละเอียดของตัวคนชรา ยังคงแสดงให้เห็นถึงรอยเหี่ยวย่นตามร่างกาย ลักษณะใบหน้าจนรวมทั้งมือซึ่งแสดงออกถึงสภาพสังขารที่แก่ชรา ร่วงโรยเจ็บป่วยไว้เช่นเดิม

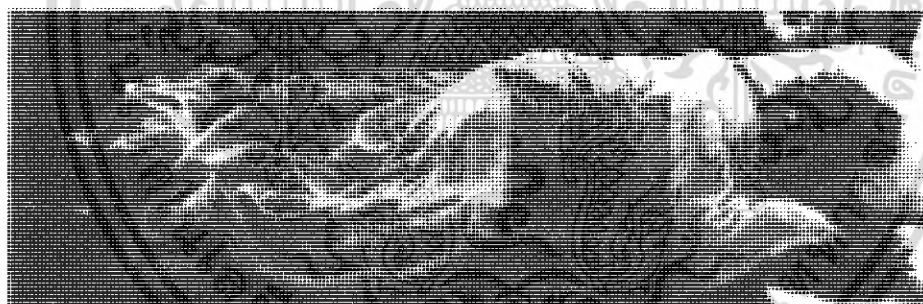


ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 2



ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดนี้ได้สร้างขึ้นทั้งหมดจำนวน 4 ชิ้นจากข้อมูลที่ได้มาในครั้งนี้เป็นผู้ป่วยชาย นั่งอยู่ใน
ร้านตัดผมของโรงพยาบาล

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 1 นำมาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากภาพร่างชิ้นนี้มีความแตกต่าง
ภาพร่างชิ้นที่ผ่านๆมาโดยข้าพเจ้าใช้รูปทรงของผู้ป่วยชายในอิริยาบถที่ นั่งอยู่บนเก้าอี้ในร้านตัดผมเป็น
การเปลี่ยนอิริยาบถจากเดิม ในสถานที่ที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้น

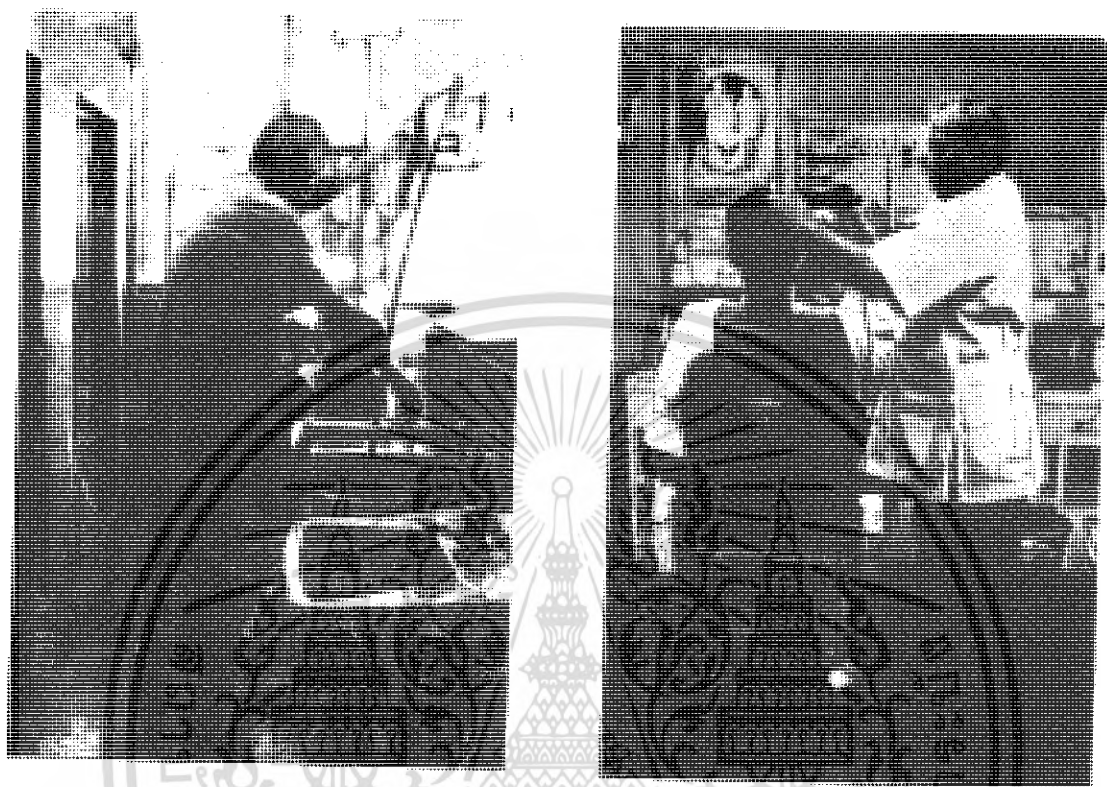


ภาพร่างชิ้นที่ 1



ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้าน 23 รค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคสร้างสรรค์

เป็นงานจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบ (Oil on Canvas) โดยมีการผสมผสานความคิดและจินตนาการส่วนตัวในเรื่องสี และบรรยากาศส่วนตัวให้เข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในงาน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ได้นำภาพร่างที่สมบูรณ์แล้วนำมาขยายสัดส่วนในผลงานจริงมีลำดับขั้นตอนการสร้างสรรค์รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นการเตรียมเฟรมผ้าใบตามขนาดที่ต้องการ
2. นำภาพร่างที่สมบูรณ์ไปลงบนแผ่นใส แล้วฉายด้วยเครื่องขยายตามขนาดที่ต้องการ ต้องขึ้นอยู่กับรายละเอียดของภาพร่างด้วย
3. ข้าพเจ้าลงสีโดยรวมทั้งภาพ รวมถึงบรรยากาศในงาน สำนวความกลมกลืนของสีให้กลมกลืน (Harmony) โดยไม่ขัดต่อสายตาโดยรวม
4. แต่งเติมรายละเอียดต่างๆ ตามที่ต้องการจนได้ผลงานที่สมบูรณ์ที่สุด และสามารถสื่อถึงความรู้สึกให้ปรากฏอยู่ในผลงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะศิลปินผู้สร้างผลงานจำเป็นต้องมีความเข้าใจในรูปแบบของเนื้อหาและแนวคิดของตนเอง อีกทั้งยังต้องมีความเข้าใจในรูปแบบและกระบวนการ รวมถึงวิธีการสร้างสรรค์ทัศนธาตุต่างๆ ในองค์ประกอบของศิลปะซึ่งในผลงานของข้าพเจ้านั้น ได้นำเอาทัศนธาตุมาประกอบขึ้นเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้า

การสร้างสรรค์ในผลงานจิตรกรรมโดยอาศัยภาพถ่ายจากสถานที่จริงในโรงพยาบาล และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาและรูปแบบของงาน โดยรวมและเจาะรายละเอียดต่างๆ ให้ชัดเจน สมบูรณ์ตามมุมมองต่างๆ เพื่อเป็นต้นแบบที่จะนำมาเป็นแบบร่างที่แสดงให้เห็นถึงรูปทรง และสภาวะของการเจ็บป่วยของร่างกายความอ่อนแอของสังขารแล้วจึงนำมาสร้างเป็นแบบร่างจริงโดยการเพิ่มรายละเอียดต่างๆรวมทั้งบรรยากาศเพื่อแสดงความรู้สึกถึงความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

เนื่องด้วยผลงานของข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องราวในรูปแบบเหมือนจริง Realistic Painting ดังนั้นทัศนธาตุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าส่วนใหญ่มีทัศนธาตุโดยรวมที่มีความคล้ายคลึงกันเป็นอย่างมาก โดยทัศนธาตุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรคงานส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องของสีและรูปทรงที่แสดงเรื่องราวตามแนวความคิดที่ชัดเจน ในผลงานของข้าพเจ้าจึงวิเคราะห์ทัศนธาตุต่างๆปรากฏโดยรวมในงานทุกชิ้นดังนี้

รูปทรง(Form)

ก. ลักษณะรูปทรงที่นำมาสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของผู้ป่วยทั้งชายและหญิงในช่วงของวัยที่แตกต่างกัน ในการสื่อออกมาให้เห็นถึงลักษณะท่าทางที่แสดงออกถึงความเจ็บป่วยอย่างชัดเจน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Color)

สีในผลงานของข้าพเจ้าโดยรวมทั้งหมดมีลักษณะบรรยากาศโทนสีที่เศร้าหมอง น่ากลัว สลดหดหู่ แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศของโรงพยาบาลมีการผสมผสานความคิด และจินตนาการส่วนตัวในเรื่องของสีและบรรยากาศเฉพาะตัวให้เข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในผลงาน



เส้น (Line)

ด้วยเหตุผลเพราะความสัมพันธ์ของเนื้อหาและเรื่องราว โดยใช้การจัดองค์ประกอบของภาพเป็นมุมมองที่กว้าง ทำให้รู้สึกได้ว่าจุดนำสายตาไม่ได้อยู่ตรงกลางภาพ แต่สามารถมองเห็นได้ทั้งภาพตั้งศีรษะจนถึงปลายเท้าเพื่อให้เกิดความน่าสนใจในภาพ



น้ำหนัก (Volume)

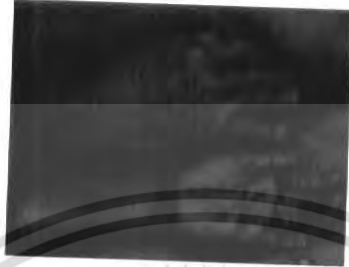
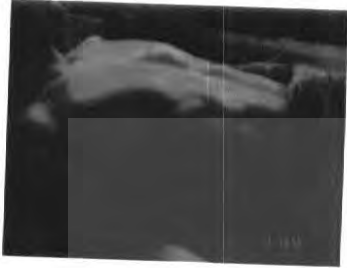
ข้าพเจ้าใช้น้ำหนักแสดงความเป็นมิติในรูปแบบเหมือนจริง Realistic Painting มีการกำหนดทิศทางของแสงเงา แสดงความกลมกลืนของแสงที่ค่อนข้างสว่างกระจายทั่วทั้งภาพ และเงาที่เข้มตัดกันอย่างชัดเจนเพื่อแสดงออกถึงสภาวะความโดดเดี่ยว เศร้าหมอง และความรู้สึกถึงการเจ็บป่วยอย่างชัดเจน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Textures)

ในงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริง Realistic Painting พื้นผิวที่แสดงออกจึงมีลักษณะของการเคลือบสีให้เรียบเนียนกลมกลืน ให้มีความใกล้เคียงกับผิวของวัตถุจริงเช่นผิวของมนุษย์ ทำให้เกิดความรู้สึกของผิวหนังของผู้ป่วยในวัยที่แตกต่างกัน เช่นคนหนุ่ม คนชราอีกทั้งเสื้อผ้าของผู้ป่วยที่ยับย่น รวมถึงพื้นผิวที่มันวาวของวัตถุที่เป็น โลหะ แสดงให้เห็นภาพของความเป็นจริงของวัตถุนั้นๆ



พื้นที่ว่าง (Space)

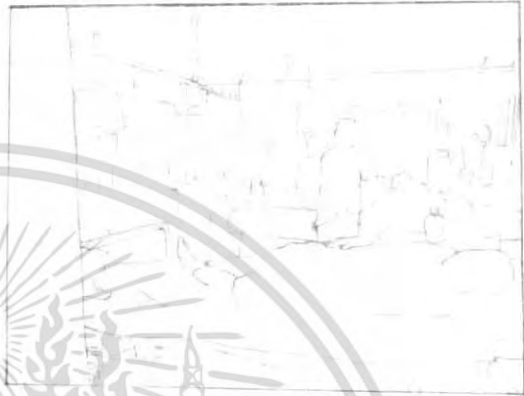
พื้นที่ว่างในผลงาน ได้กำหนดให้มีบทบาทเพื่อสร้างให้เกิดการเน้นจุดเด่นของรูปทรง โดยใช้พื้นที่ว่างในระนาบหน้าที่ต้องการเป็นพื้นตามน้ำหนักทิศทางแสงเงาที่ทอดผ่านลงมาและส่วนที่ว่างระยะหลังเป็นบรรยากาศของสีที่เน้นบ้างเพื่อให้ภาพเกิดมิติความลึกเข้าไป



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลงานชิ้นที่ 1

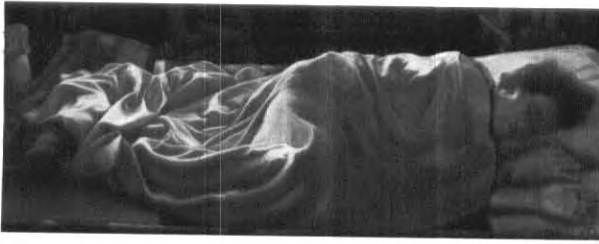


ผลงานชิ้นที่ 2



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3



ผลงานชิ้นที่ 4



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์องค์ประกอบ

1.ความกลมกลืน (Harmony)

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าทุกๆชิ้นเกิดจากการนำเส้น สี น้ำหนัก และรูปทรงที่มีความสอดคล้องกันกับเนื้อหาจัดวางให้เกิดความกลมกลืนในผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหมือนจริง Realistic Painting โดยมีความกลมกลืนในเรื่องแสงเงา บรรยากาศโดยรวมที่ปรากฏอยู่ในงาน ลักษณะวิธีการระบายสีที่ใช้เป็นการระบายเรียบมีการเกลี่ยสีให้เกิดความเรียบเนียน นุ่มนวลเหมือนจริงเพื่อแสดงถึงเนื้อเรื่องที่ต้องการความชัดเจนของรูปทรงและเนื้อหา

2.ความหลากหลาย(Variety)

ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงของผู้ป่วยในอิริยาบถที่แตกต่างกันไปมาอยู่ในผลงานทุกๆชิ้น รวมถึงบรรยากาศของสีที่นำมาใช้มีความแตกต่างกันแสดงอารมณ์ และความรู้สึกของภาพที่มีความหลากหลาย ย่อมสร้างให้เกิดความน่าสนใจในตัวผลงานได้อย่างเต็มที่

3.สมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานทุกๆชิ้นของข้าพเจ้า เกิดจากน้ำหนักของสีทั้งภาพโดยรวม คือ น้ำหนักที่มีการไล่ระดับอ่อนแก่ และบรรยากาศของสีอยู่ในโทนเดียวกันในแต่ละชิ้นงานมีความสมดุลของรูปทรงของคนและสิ่งของจึงทำให้ทัศนธาตุโดยรวมของผลงานอยู่ในทิศทางที่สมดุลกันและมีลักษณะความหนักแน่นที่ดูเท่ากันทั่วทั้งภาพ

4. สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้าได้นำสัดส่วนที่ต่างกันของรูปทรงไม่ว่าจะเป็นรูปทรงของผู้ป่วยและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆในโรงพยาบาลมาจัดเป็นส่วนๆในหลายๆชิ้นงาน จังหวะและรูปทรงที่แตกต่างกันทำให้เกิดความน่าสนใจมากขึ้น

5.ความเป็นเด่น (Dominance)

ลักษณะความโดดเด่นที่ชัดเจนในผลงานทุกๆชิ้นเกิดจากแสงเงาและบรรยากาศโดยรวมของชิ้นงานมีการผสมผสานความคิดและจินตนาการส่วนตัวในเรื่องของสีและบรรยากาศเฉพาะตัวให้เข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในงาน และมีจุดเด่นที่ระยະหน้าที่แสดงอารมณ์ ความรู้สึกให้กับงานมากขึ้น

บทที่ 5

บทสรุป

เมื่อความเป็นไปในสภาพสังคมที่ทำให้ชีวิตของผู้คนยุ่งเหยิงสับสน จนบางครั้งเราหลงลืมดูแลและเอาใจใส่ต่อสุขภาพ ของตนเองและคนรอบข้างเป็นความรู้สึกจริงจังกับเรื่องของชีวิตสังขาร การเจ็บป่วยเนื่องจากชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่เที่ยงแท้ไม่แน่นอน ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอภาพบรรยากาศ ณ เวลาปัจจุบันที่ความไม่แน่นอนส่งผลกับร่างกายของมนุษย์ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ที่พบเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ตระหนักถึงความไม่แน่นอน ซึ่งเป็นสัจธรรมของชีวิต ย้อนให้เราได้รู้ว่าควรหันมาดูแลชีวิตตนเองมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ข้าพเจ้าจึงสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกต่างๆเหล่านั้นมาเสนอเป็นงานศิลปะนิพนธ์ภายใต้ชื่อ ความทรงจำแห่งการเจ็บป่วย ซึ่งเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกถึงสภาพของการเจ็บป่วยของผู้คน ความทุกข์ทรมานต่อการเจ็บป่วย สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เราได้เห็นคุณค่าของชีวิตมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “ ความทรงจำจากการเจ็บป่วย ” ข้าพเจ้าได้พบเจอปัญหาต่างๆ มากมาย และปัญหาที่พบมากที่สุดในการปฏิบัติงานคือ ข้าพเจ้าต้องประสบปัญหาในการหาข้อมูลในการสร้างภาพร่าง เนื่องด้วยกฎระเบียบต่างๆ ในโรงพยาบาลที่เข้มงวดแต่ด้วยความอนุเคราะห์ของโรงพยาบาลข้าพเจ้าจึงผ่านปัญหานั้นมาได้ จนได้ผลออกมาที่น่าพอใจในระดับหนึ่ง ด้วยความต้องการผลงานที่สอดคล้องกับแนวความคิดของข้าพเจ้าที่ต้องการนำเสนอภาพบรรยากาศที่แสดงถึงความรู้สึกเศร้าสลดหดหู่ต่อการเจ็บป่วย ความทุกข์ทรมานของร่างกายในการสร้างบรรยากาศของภาพสี จึงมีความจำเป็นในการสร้างบรรยากาศส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึก โดยรวมของภาพข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สีที่ตอบสนองต่อความต้องการในการสร้างบรรยากาศของงานสีที่ข้าพเจ้านำมาใช้ คือสีน้ำมันด้วยคุณสมบัติที่เหมาะสม กับการปฏิบัติงานคือแห้งช้า และสามารถแต่งเติมได้เรื่อยๆ จนได้ผลงานที่สมบูรณ์ โดยผลงานของข้าพเจ้านั้นต้องใช้ระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานที่ยาวนาน พอสมควรเนื่องด้วยรายละเอียดต่างๆ มากมายในผลงานแต่ละชิ้น สีน้ำมันจึงเป็นสีที่ข้าพเจ้าคิดว่าเหมาะสมที่สุดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ในแต่ละชิ้นนั้นก็อาจจะมีความคิดเห็นทางทัศนธาตุบางประการข้าพเจ้า จึงได้จำแนกถึงปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ ไว้ดังนี้

ในผลงานชิ้นที่ 1 เป็นภาพของผู้ป่วยชายที่นอนรักษาตัวอยู่ในห้องผู้ป่วยรวมภายในโรงพยาบาลพระมงกุฎฯ เพราะมีความชัดเจนในเนื้อหาและเรื่องราวมุมมองของภาพค่อนข้างน่าสนใจทั้งสี น้ำหนัก และลักษณะบรรยากาศโทนสี ที่เศร้าหมองน่ากลัวสลดหดหู่ แสดงให้เห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึงบรรยากาศของโรงพยาบาลและมีจุดเด่นที่ระยระยับที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกถึงความเจ็บป่วยอย่างชัดเจนให้กับผลงาน ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้คือ รูปทรงที่อยู่ระยระยับรวมถึงน้ำหนักของเงาที่ค่อนข้างเข้ม จนทำให้ไม่มีอากาศไหลผ่านในรูปทรงทำให้ดูแห้งแล้งจนเกินไป ให้ความรู้สึกคล้ายกับสีของซากไม้แห้งมากกว่าสีผิวของมนุษย์ เนื่องจากการลงพื้นเพรมด้วยสีดำ จึงทำให้บรรยากาศของภาพมีคมนจนเกินไป

ในผลงานชิ้นที่ 2 เป็นภาพของผู้ป่วยชายนอนให้น้ำเกลืออยู่บนเตียงผู้ป่วย ค่อนข้างแสดงความรู้สึกเจ็บปวดทรมานต่อการเจ็บป่วยเป็นอย่างมาก ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้ คือ เนื่องจากมีการนำภาพที่ได้มาจัดวางรูปแบบและองค์ประกอบใหม่ให้มีมุมมองที่กว้างเพื่อให้เกิดความน่าสนใจในภาพ จึงเกิดปัญหาการวางแผนในการเตรียมเฟรมและเทียบขนาดสัดส่วนของภาพร่างให้เท่ากัน เมื่อนำภาพมาขยายจึงทำให้องค์ประกอบของภาพบางส่วนขาดหายไปไม่สมบูรณ์ตามที่ต้องการ ข้าพเจ้าจึงแก้ปัญหาโดยการเปลี่ยนขนาดของเฟรมเพื่อให้เกิดความสมดุลและเหมาะสมกับผลงาน

ผลงานชิ้นที่ 3 แสดงถึงสถานะของการเจ็บป่วยที่มีต่อร่างกายอย่างชัดเจน โดยใช้รูปทรงของหญิงชราในลักษณะการนอนอยู่บนเตียงผู้ป่วย ซึ่งก็แสดงอารมณ์ของภาพสอดคล้องกับเนื้อหาและเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ ด้วยเหตุผลเพราะความสัมพันธ์ของเนื้อหาและเรื่องราวโดยใช้การจัดองค์ประกอบของภาพเป็นมุมมองที่กว้างคล้ายกับงานชิ้นที่ 2 สามารถเห็นได้ทั้งภาพตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้ารายละเอียดของตัวคนชรายังคงแสดงให้เห็นถึงรอยเหี่ยวย่นตามร่างกาย ลักษณะใบหน้าแฉงรวมทั้งมือ ซึ่งแสดงออกถึงสภาพสังขารที่แก่ชรา รวงโรยและเจ็บป่วยไว้เช่นเดิม ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้เกิดปัญหาคล้ายกับงานชิ้นที่ 2 โดยการผิดพลาดในการวัดขนาดเฟรม เกิดพื้นที่ด้านบนมากจนเกินไปและทำให้ความสมดุลของภาพเสียไป และระยะหลังที่ขาดไปส่งผลให้รบกวนต่อความเป็นเอกภาพในงานจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนเฟรม เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับงาน (องค์ประกอบของความลงตัว)

ผลงานชิ้นที่ 4 ในผลงานชิ้นนี้มีความแตกต่างจากงานชิ้นที่ผ่านมา มาโดยข้าพเจ้าใช้รูปทรงของผู้ป่วยชายในอิริยาบถที่นั่งอยู่บนเก้าอี้ร้านตัดผมในโรงพยาบาลเป็นการเปลี่ยนอิริยาบถจากเดิมในสถานที่ที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้น ปัญหาที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้คือระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ค่อนข้างน้อยเกินไป อีกทั้งรายละเอียดในส่วนองระยะหลังที่ขาดการเน้นและยังเก็บรายละเอียดที่ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร จึงทำให้ภาพดูโล่งเกินไปมีพื้นที่ว่างมากเกินไปจากการปฏิบัติงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้พบเจอปัญหามากมาย และได้รับรู้ถึงวิธีในการแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานรวมถึงการเลือกใช้ทัศนธาตุต่างๆ มาประกอบเพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาและแนวความคิด ผสมผสานกับเทคนิคการสร้างสรรค้ในการทำงานให้ออกมาได้ผลสำเร็จตามความรู้สึกของข้าพเจ้ารวมถึงการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งได้รับความสุขอย่างเต็มที่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุกๆ ชั้น และได้ทราบถึงความต้องการอันแท้จริงหลังจากได้สัมผัสประสบการณ์นี้มาพอสมควร ทำให้เกิดกำลังใจที่จะสามารถออกไปสร้างสรรค์ประโยชน์แก่สังคมภายนอกต่อไป รวมทั้งเรื่องราวกรรมวิธีและการวิเคราะห์ต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาต่อไปในอนาคต



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

พุทธทาส ภิกขุ.แสงส่องธรรม,กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ธรรมสภา 2548
 ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์. ประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก (ฉบับสมบูรณ์), กรุงเทพฯ
 :สำนักพิมพ์วาดศิลป์ 2548
 อัครนิษฐ์ ชูอรุณ. ศิลปะสมัยใหม่ยุคบุกเบิก, กรุงเทพฯ
 : สำนักพิมพ์ไอเดียนสโตร์ 2540

<http://www.artchive.com>

<http://www.swarthmore.com>



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ



ชื่อภาพ

ความทรงจำจากการเจ็บป่วย

เทคนิค

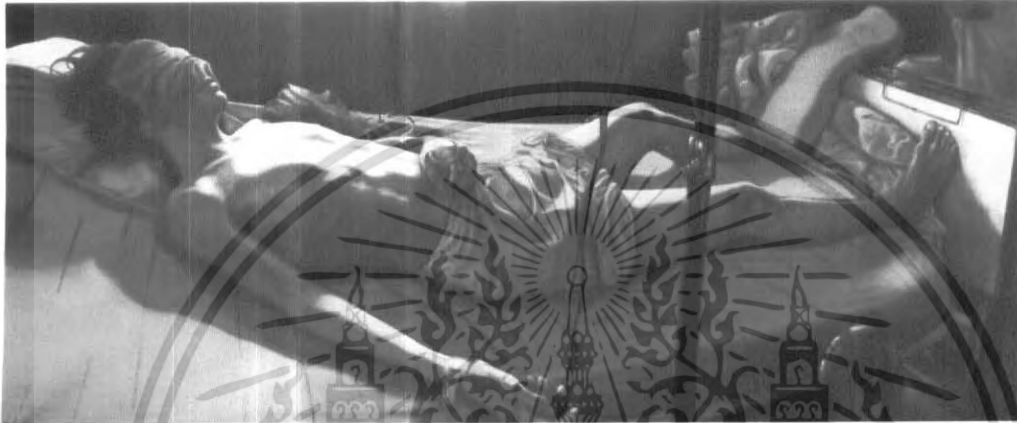
Oil on Canvas

ขนาด

150 x 200 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ



ชื่อภาพ

ความทรงจำจากการเจ็บป่วย2

เทคนิค

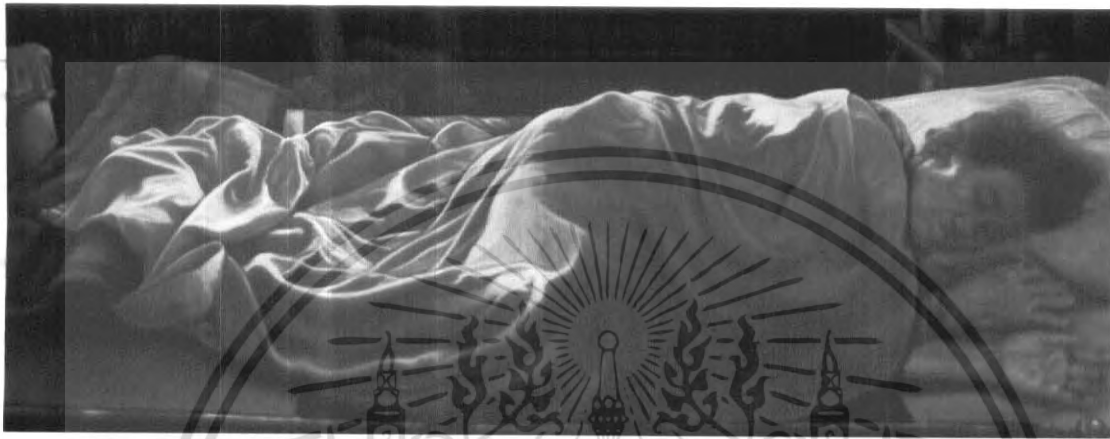
Oil on Canvas

ขนาด

100 x 220 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ



ชื่อภาพ

ความทรงจำจากการเจ็บป่วย

เทคนิค

Oil on Canvas

ขนาด

90 x 220 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ



ชื่อภาพ	ความทรงจำจากการเจ็บป่วย4
เทคนิค	Oil on Canvas
ขนาด	125 x 187 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายกอบกิต วงศกรวัฒนา

เกิด 12 กันยายน 2526

ที่อยู่ 28/1 หมู่1 ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000

การศึกษา

- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรุงเทพฯ
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้